

Mál nr. 280/2013
M og
Vátryggingafélag (V) vegna frjálsrar ábyrgðartryggingar (L)

Kona datt í hálfu fyrir utan vinnustað og slasaðist þ. 4.3.2013.

Gögn.

1. Málskot móttakið þ.23.8.2013 ásamt fylgiskjölum 1-7
2. Bréf V dags. 6.9.2013.

Málsatvik.

M var á leið til vinnu sinnar og þurfti að ganga nokkra leið að útidyrum vinnustaðar sinnar og rann til í mikilli hálfu á leið sinni og olnbogabrotnaði. M gerir kröfu í frjálsa ábyrgðartryggingu vinnuveitanda sinnar L hjá V og byggir á því að sú skylda hvíli á atvinnurekanda að tryggja góðan aðbúnað og öryggi á vinnustað sbr. lög nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum. Af hálfu M er vísað til 13.gr. framangreindra laga og grein 3.1. í vátryggingarskilmálum. M telur að það komi ekki í veg fyrir bótaskyldu vinnuveitanda þó kveðið sé á um það í grein 3.2. vátryggingarskilmálanna að ekki sé tekið fram að L sé tryggður fyrir tjóni af völdum fasteignar. M heldur því fram að L hafi átt að gera sér ljóst að hálfuvarnir vantaði við inngang starfsmanna. Loks vísar M til dóms Hæstaréttar Íslands frá 1996 bls. 1002. V hefur viðurkennt bótaskyldu úr slysatryggingu launþega. V hafnar bótaskyldu úr frjálsri ábyrgðartryggingu L og vísar til þess að umrædd vátrygging taki ekki til L sem eiganda eða notanda húss eða fasteignar samkvæmt vátryggingaskilmálum og því ekki um bótaskyldu úr þeirri tryggingu að ræða í tilvikum M.

Álit.

Frjáls ábyrgðartrygging L hjá V tekur til skaðabótaábyrgðar sem fellur á L vegna líkamstjóns sem verður vegna tilgreindrar atvinnustarfsemi hans sbr. grein 3.1. vátryggingaskilmálanna og skv. gr. 3.2 einnig vegna skaðabótaábyrgðar sem fellur á vátryggingartaka sem eiganda og notanda húss eða fasteignar sem notuð er við viðkomandi atvinnustarfsemi sé þess getið í skírteini eða iðgjaldskvittun. Ekki liggur fyrir að tilgreint sé í skírteini eða iðgjaldskvittun að L sé vátryggt vegna skaðabótaábyrgðar sem notandi fasteignarinnar að Naustatanga 1. Skoða verður ákvæði málsgreina 3.1. og 3.2. í samhengi. Frjáls ábyrgðartrygging L hjá V tekur ekki til skaðabótaábyrgðar L sem eiganda eða notanda húss eða fasteignar. Röksemdir M fyrir skaðabótaábyrgð L lúta flestar að því að L hafi átt að sjá til þess að leiðir að fasteigninni hafi átt að vera hættulausar og L hafi vanrækt slíkar skyldur. Ekki verður hjá því komist að líta svo á að þar sé átt við skyldu L sem notanda fasteignar. Með vísan til gr. 3.2. í vátryggingarskilmálum á M ekki rétt á bótum úr frjálsri ábyrgðartryggingu M hjá V vegna slíkra atvika. Ekki telst heldur sannað að L beri skaðabótaábyrgð á tjóni M vegna annarra atvika eða aðstæðna heldur verður slysið rakið til óhappatilviljunar.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr frjálsri ábyrgðartryggingu L hjá V.

Reykjavík 1.10.2013.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Ólafur Lúther Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.